

Spørgsmaal, som turde kræve Opmærksomhed fra Thingets Side og maa være Gjenstand for det eventuelle Udvalgs Overveielse, og som derfor ikke burde lades uberørt allerede under denne Behandling. Det vil uden Tvivl let forstaaes, at jeg her tænker paa denne Lovs Forhold til Spørgsmaalet om et midlertidigt Lønningstillæg for Embeds- og Bestillingsmænd. Disse to Spørgsmaal have tidligere i en Række af Aar været behandlede i Forbindelse med hinanden, og det Spørgsmaal opstaar jo da ganske naturligt og lader sig umuligt trænge tilbage, hvad der maa siges at være Grunden til, at der her er forelagt et Forslag til et midlertidigt Lønningstillæg for Skolelærerne, men derimod ikke tillige til et midlertidigt Tillæg til Embeds- og Bestillingsmænd; thi det Lovforslag, der i saa Henseende er forelagt i det andet Thing, angaar jo kun et Lønningstillæg for indevarende Finantsaar, men indeholder ikke nogen Bestemmelse om, at der ogsaa frentidigt skal indrømmes Embedsmændene et Lønningstillæg, indtil de vedvarende Lønningelove ere vedtagne for deres Vedkommende. Jeg tvivler ingenlunde om, at Regjeringen har haft tilstrækkelig Føie til at vælge den Fremgangsmaade, den har valgt. Jeg skal idetmindste ikke paa nogen Maade udtale nogen modsat Mening, og jeg skal være meget villig til at tro, at Regjeringen har haft Grund til den Fremgangsmaade, som den har anvendt. Det er imidlertid som sagt et Spørgsmaal, der saa naturlig frembyder sig for Medlemmerne af dette Thing, der jo altid i sin store Majoritet har vist en saa stor Interesse for Embedsmændene, og det er et Spørgsmaal, som frembyder sig for det hele Publikum. Jeg tror, at det er i sin Orden, at dette bliver underfattet en nærmere Drøftelse her i Thinget, hvorfor jeg ogsaa af den Grund er ganske enig med min ærede Sidemand (Magen) i, at der bør nedlægges et Udvalg.

H. Nasmussen: Jeg har forlangt Ordet for at paavise den væsentlige Forskjel, der er paa nærværende Lovforslag og de foregaaende Aars Bevillinger til Skolelærerne. Lovforslaget begynder med den almindelige Bemærkning, at Lønningstillæget skal ydes Skolelærerne, indtil der udkommer en almindelig Lov, hvorved deres Lønningforhold ordnes. Det betegner sig selv som noget Midlertidigt, men efter mit Skøn kunde det ligesaa godt begynde med ganske i Almindelighed at sige, at det tilstaar aarlig Skolelærerne saa og saa stort et Tillæg, idet det jo altid staaar til Lovgivningsmagten ved en anden Lovs Vedtagelse at hæve en Lov. Altsaa, jeg mener, at det var mere korrekt, at, naar denne Lov skal være vedvarende, skal det staa i Loven, og den skal ikke betegnes som midlertidig. Jeg skal blot sige, hvorfor jeg ikke holder af det Midlertidige for Skolelærernes Vedkommende. Jeg har nemlig ingen stor Tro paa, at vi i en nær Fremtid faae en al-

mindelig Lov paa Skolelærernes Omraade. Det har vist sig ved den Lovgivning, der er foregaaet paa det Omraade i flere Aar, at Meningerne ere meget forskellige, og at der vil gaa adskillige Aar, inden Brydningerne jevnes, saa at der vil komme en almindelig Lov ud om Almueskolelærernes Ordning. Jeg for mit Vedkommende spiser til, at jeg har ingen stor Længsel efter en saadan Lov, aldeles ikke. Saa længe vi ikke kunne faae en Skolelov, der i en væsentlig Grad afviger fra Statsskolelærernes Lov, saalænge længes jeg ikke efter nogen Lovgivning paa dette Omraade. Denne Betragtning vedkommer imidlertid aldeles ikke § 1, men jeg vilde sige, at enten skal det være det One eller det Andet, og for ikke at opvække Længsel efter en ny Skolelov finder jeg det mere rigtigt slet ikke at betegne nærværende Lov som midlertidig. Paa den anden Side er jeg imidlertid ikke en saadan Beundrer af det Lønningstillæg til Skolelærerne, at jeg skulde ønske det vedtaget som noget Vedvarende. Jeg har aldrig set noget overordentligt Aftalende i det Lønningstillæg, idet det for en væsentlig Del er, som om vi kastede Noget ud i Græs, som falder omtrent der, hvor Sykken træffer. Der er ikke noget rigtig Solidt i denne Fordeling; det rammer i Grunden i Almindelighed ikke, hvor det egentlig skulde ramme. Være vi nu blevne staaende ved det Sedvanlige, saaledes at det havde staaet paa Finantsloven som en Post med midlertidig Karakter ligesom hidtil, er det muligt, at jeg for mit Vedkommende ikke havde gjort nogen Indvendinger, men skulle vi lovgive paa dette Omraade ved en særlig Lov, saa er jeg ikke nogen saadan Beundrer af dette Lønningstillæg, at jeg for mit Vedkommende ikke skulde have Noget at sige imod selve Lønningstillægets Karakter. Der er en Sætning i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, som jeg for mit Vedkommende ikke erkjender for at være begrundet, idet Skolelærernes Stilling med Hensyn til Lønning er meget forskjellig fra de øvrige Embeds- og Bestillingsmænds Stilling, eftersom Skolelærerne have, ialtfald for en væsentlig Del, deres Lønning efter Tidens Priser, det vil sige, de have deres Produkter af Jordboden og have deres Løn efter Kapitelstart. Dette er en meget væsentlig Ting, navnlig i et Aar, hvor der er Dyrtdid, at de da have deres Husholdningsprodukter uden at skulle kjøbe dem. Dette gjælder da fornemmelig gennemgaaende for Landsbylærernes Vedkommende. Jeg veed nok, at Kjøbstadslærerne have deres Lønning efter Kapitelsstart og maafe endda kun for en Del. Forholdene ere jo noget forskellige, men jeg mener, Udtrykket er for stærkt, naar det stadig gjentages og ogsaa er blevet det ved denne Leilighed, at Skolelærernes Stilling er saa „trykkende“, at der ikke kan være Spørgsmaal om Andet, end at de maa have dette Lønningstillæg. Jeg kan ikke erkjende, at Skolelærernes Stilling egentlig er saa trykkende. At